

AJUNTAMENT DE LES BORGES DEL CAMP

**Festa Major
en honor de la
Mare de Déu de la Riera
2006**

**Pregó
de Festa Major**

Xavier Sabaté i Ibarz

Conseller de Governació i Administracions Públiques
de la Generalitat de Catalunya

Pregó de Festa Major

1-Agraïment

Il.lm. sr. Alcalde, membres de la Corporació municipal, alcaldes de Vinyols i Riudecols, Director General d'administració Local, director dels Serveis Territorials d'Educació, autoritats. Sres. i srs., amics de les Borges que he retrobat avui aquí i altres que no hi són que m'han fet saber que serien fora avui:

Vull en primer lloc agrair-vos, sr. Alcalde, que hagueu pensat en mi per pregonar les festes de la Mare de Deu de la Riera del 2.006. És un honor de veritat.

2 – Les festes són dedicades a La Verge de la Mare de Deu de la Riera

I aquesta festa vostra, que tant porteu al cor els borgencs i borgenques, va començar essent un romiatge com va dir el vostre Artur Dasca que cada any, des que va ser trobada la imatge de la Mare de Deu de la Riera celebra la vila de les Borges el 8 de setembre per anar a postrar-se als peus de la celestial patrona a l'aleshores veïna parròquia de Sant Bertomeu, esdevinguda actualment ermita de la Mare de Deu de la Riera. En unir-se les parròquies de Sant Bertomeu de la Quadra dels Tascals i la de Santa Maria Assumpta de les Borges del Camp tot just iniciat el segon terç del segle XVIII, el romiatge s'anà perdent i la festa major que aleshores se celebrava el 15 d'agost, festa de la titular de la parròquia borgenca, es traslladà al 8 de setembre.

En fi, ja sé que la celebració més emotiva és la processó del 7 de setembre perquè la vaig viure l'any passat i vaig comprovar com malgrat que al llarg del dia havia plogut abundantment, a l'hora d'anar a buscar la Verge es va acomplir allò que m'havia dit l'alcalde i és que deixaria de ploure i que podia estar ben segur que això succeiria així. Ho he explicat arreu de Catalunya i espero que enguany torni a passar que ploqui durant el dia quan acabi la tronada a quarts de dues de la tarda i fins a les 9 abans de la sortida perquè necessitem la pluja i que us deixi la Mare de Deu de la Riera celebrar la processó sense aigua.

I com que ja veig que la teniu per molt miraculosa, posats a fer, als i les que siguin creients que li demanin a la Mare de Deu de la Riera els seus favors i la seva protecció i als que no ho siguin, i tots plegats que treballem per les necessitats que teniu i que tenim tots ara i en el futur, pels problemes de les Borges, pels del nostre país i pels de la Humanitat sencera perquè també són els nostres:

- que en uns dies tan importants per Catalunya– el 9 d'agost ha entrat en vigor el nou Estatut -, que siguem conscients que ara necessitem de la generositat de tots per assolir alguns consensos imprescindibles per assolir un bon desplegament de la nostra principal llei.

- que la pau al medi orient sigui un fet de veritat, que també ho sigui a Euskadi i, en definitiva, a la resta del món. “La humanitat ha de posar fi a la guerra; altrament, la guerra posarà fi a la Humanitat” (JF Kennedy)
- que el medi ambient sigui cada cop més respectat, que sapiguem usar amb mesura un recurs escàs com l’aigua.
- que també estalviem energia i aprofitem el sol, el vent i la biomassa per generar-la
- Que tots i totes siguem més humans, més generosos i més conscients que fa més feliç donar que rebre.
- Que tinguem el desviament de la carretera d’una vegada.
- Que treballem per la cohesió social. A Les Borges del Camp sabeu com fer-ho i és un repte, potser el més important, de Catalunya com a país que necessita que tots els seus homes i dones se sentin partícips d’un mateix projecte plural i divers. Perquè, parafrasejant Marcel Proust quan deia que “ No és un univers el que es desperta cada matí sinó milions d’universos, gairebé tants com ninetes dels ulls i intel·ligències humanes” també podem dir que no és una Catalunya que es lleva cada matí sinó set milions de catalunyes, gairebé tantes com ninetes dels ulls de cada català i de cada catalana” I cada persona que viu al nostre país ha de tenir les mateixes oportunitats de desenvolupament personal però també les mateixes obligacions de respectar les normes que ens hem donat entre tots

3 – Ja teniu en marxa moltes coses !

Teniu per davant tot un seguit de projectes en marxa, alguns amb el suport del Govern de la Generalitat que han de fer de Les Borges del Camp un poble més atractiu encara, amb més oportunitats de desenvolupament, amb més benestar social. Al desviament de la carretera hem de sumar les reformes al casc antic de la població, la reforma de la carretera fins a Ulldemolins i La Granadella, l’Institut i les obres de la urbanització del seu entorn

En la mesura que tots aquests projectes vagin endavant, també la vostra centralitat dins la comarca del Baix Camp es veurà més refermada.

Us podeu sentir orgullosos de la vostra història, dels vostres orígens que es remunten a la reconquesta però encara més enllà, al vostre terme s’han trobat restes prehistòriques i vestigis d’època romana. Les guerres dels segadors, la de successió, la guerra del francès, o la darrera civil del 36 tan tràgica especialment quan va patir els efectes dels bombardejos de l’aviació alemanya. En totes aquestes ocasions heu demostrat ànim i esforç i en altres que sou uns avançats com quan al començament del segle XIV va ser una de les set viles o llocs que fundaren la Comuna del Camp. Tan de bo hagués tingut continuïtat aquella tan brillant idea

Però si us sentiu orgullosos del vostre passat, el futur encara pot ser-ho més. Les Borges del Camp es troba ben situada físicament en el conjunt del nostre país i també en aquest arc mediterrani que té futur des del punt de vista del desenvolupament econòmic i social

5 – La festa, motiu de reflexió àmplia

Ves quines coses, els cristians van copiar les festes paganes i ara, una societat cada cop més pagana i descreguda, copia les festes religioses

Perquè les festes són un component essencial de la nostra vida com ho han estat a Les Borges del Camp sempre.

La festa ha estat sempre consubstancial amb els homes i les dones, amb les comunitats humanes. Només cal obrir els llibres d'història i d'art per observar que des de sempre les persones han trobat motius, probablement perquè ho necessitaven, per a la celebració festiva.

Unes vegades per motivacions religioses, altres per raons màgiques o mítiques, d'altres per la necessitat de subvertir o transgredir normes o fins i tot pel simple però humà fet de divertir-se i de demostrar-ho davant dels altres o fer-ho amb els altres.

Així que us ho passeu bé amb el futbol, amb la trobada de gegants i grallers i la de puntaires, amb el conta contes i amb els coets, amb les sardanes i balls vuitcentistes i amb els concerts... en fi, amb tantes activitats i amb tants dies de festa

I si em perdoneu l'atreviment d'erigir-me en portaveu de tots vosaltres, agrairé en nom de tots l'esforç tenaç i mai del tot agraït d'aquells que fan possible la festa:

- de les entitats que han preparat els actes, de la parròquia i dels seus responsables.

- I dels voluntaris i voluntàries. Encara es troba gent que treballa pels altres sense cap altra remuneració que la satisfacció de fer un servei als altres. Són admirables. En fi, de tots aquells i aquelles que d'una manera o altra faran que aquests dies siguin reeixits.

La Festa és de tots i es fa entre molta gent que treballa per tots. Per això tampoc no voldria deixar de recordar, perquè estic segur que vosaltres també ho feu, als qui no podran fruit de la Festa.

- als qui no podran o no voldran sortir de casa pel que sigui.

- als qui no han pogut venir perquè són fora.

- als qui són a l'hospital

- als qui ja no tenim entre nosaltres però que recordem tant quan ens reunim

- i als més marginats: els aturats, els vells que viuen sols, els qui són al psiquiàtric que potser són els més oblidats, els qui no tenen una vivenda ni un salari dignes.

- I, en definitiva, a tots aquells que, hagin perdut l'esperança o no, pateixen la injustícia. Vull proclamar per a ells que no és cert, com se'ns ha dit tantes vegades, que sempre hi hagi d'haver marginats, desheretats o condemnats a patir. I que som molts els qui ens rebelem contra les diferències que en moltes ocasions ja comencen des de la infantesa o des dl mateix moment del naixement i que estem empenyats en reduir-les perquè tothom tingui les mateixes oportunitats de desenvolupament. La Festa és també seva, ho és de tot el poble.

Jo us invito que iniciem la Festa Major amb aquest esperit jove i progressista d'una ciutat que, com deia Gramsci, sap combinar el pessimisme de la intel·ligència amb la voluntat o l'optimisme del cor i que sigui aquest darrer el que primi durant aquests dies. Aquest optimisme que heu sabut aplicar a Les Borges del Camp per remuntar situacions difícils, per recuperar-vos a tots els nivells.

Des d'aquesta consideració global de tots els homes i dones de Les Borges del Camp sense excepció, amb l'esperança d'un esdevenidor més pròsper, més just i amb majors oportunitats per a tothom en aquest racó concret de món que és Les Borges del Camp us desitjo que trobeu any rera any forces i arguments per continuar mirant amb optimisme el futur.

I ja anem acabant. Voldria, fent honor a la paraula pregoner, aixecar la veu i que aquesta arribés a tots els racons. **SÓN LES FESTES DE LES BORGES DEL CAMP.** Ha de sonar la música, que el cel i el silenci es trenquin amb el tronar dels coets, que s'omplin de colors i de rialles els carrers.

He de dir-vos a tots i a totes, als nens i als joves, als no tan joves i als nostres grans: viviu amb intensitat la festa cadascú a la seva manera. Bones festes per a tothom. Que siguin dies de veritable alegria, de xalar, i d'aprofitar el moment, de fer realitat aquell pensament clàssic que, per ser-ho és universal i s'ha conservat viu en les trajectòries festives de la Humanitat:

1 – NO ÉS PROPI DEL SAVI DIR: VIURÉ. VIURE DEMÀ ÉS MASSA TARD. VIU AVUI

2 – NO ÉS QUE TINGUEM POC TEMPS SINÓ QUE EN PERDEM MOLT.

3 – “ CARPE DIEM “ (aprofita el dia, el moment present)

Que els vostres somnis es facin realitat. Que Les Borges del Camp continuï oferint proves d'acollida cap a tothom sigui d'on sigui.

Que sigueu capaços de projectar-vos amb força cap al futur, amb impuls, amb capacitat de desenvolupament, amb cura i tendresa cap a les persones grans i els més petits.

I jo que sóc de l'Ebre he trobat aquests dies uns versos del tortosí Lluís Lluís i Dolç que m'han semblat bonics per avui i hi he afegit el nom del vostre poble. I diuen així:

Quin repicar les campanes!
Quina gresca pels carrers!
Quin desori per les cases,
I tots los balcons que plens
De colgatures i xiques
Com flors dins d'un paneret!
Perquè la gent de Les Borges
Des dels joves fins als vells,
Fan cara de més alegres
Més satisfets i contents.

Amb tota l'emoció de què sóc capaç, sentint que avui, malgrat les noves tecnologies, les telecomunicacions, les xarxes d'internautes, els avenços genètics i les enginyeries més sofisticades, res no hi ha, amigues i amics, més bonic i apassionant que la retrobada i l'abraçada amb els amics, voldria que m'acompanyéssiu amb aquest

VISCA LES FESTES de la Mare de Deu de la Riera ¡¡¡
VISCA LES BORGES DEL CAMP ¡¡¡

*Xavier Sabaté i Ibarz
Conseller de Governació i Administracions Públiques
de la Generalitat de Catalunya
3 de setembre de 2.006*